

ADVOKAT PETER MUTVEI
ADVOKAT GÖRAN HJALMARSSON
ADVOKAT JOEL APITZSCH
ADVOKAT INGRID ELOVSSON
ADVOKAT SOGAND SASANPOUR
ADVOKAT OLOF HILDEBRAND
ADVOKAT TOMAS JOHANSSON
ADVOKAT CARL SÖDERLUND
ADVOKAT MERGIM KELMENDI
JURIST JESPER JOHANSSON
JURIST SUSANNE ZAHAWI

—
HÖGBERGSGATAN 27
116 20 STOCKHOLM

—
T. 08-24 48 50
F. 08-24 06 10

—
WWW.ADVGUIDE.SE
INFO@ADVGUIDE.SE

ÖVERKLAGANDE

Klagande

Amir Mirza, 20010219-2234
Adolf Zethelius Gata 9 Lgh 1302
724 78 Västerås

Ombud och offentlig försvarare

Advokat Joel Apitzsch
Advokatfirman Guide
Högbergsgatan 27, 2 tr
116 20 Stockholm

Motpart

1. Vice chefsåklagare Anna Svedin
Åklagarmyndigheten
Södertörns åklagarkammare i Stockholm

2. Kammaråklagare Joel Teran
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Västerås

Överklagade avgöranden

Svea hovrätts dom den 16 december 2021 i mål nr B 10827-21

Saken

Grovt vapenbrott m.m.

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Amir Mirza får jag överklaga ovan angiven dom med följande

YRKANDE

Amir Mirza yrkar att Högsta domstolen, efter meddelat prövningstillstånd, frikänner honom från åtalet beträffande grovt vapenbrott och två fall av olaga hot, grovt brott (stämningsansökan den 23 juli 2021, åtalspunkterna 1.1, 1.3 och 1.4).

Under alla förhållanden yrkas straffflindring.

GRUNDER

Amir Mirza dömdes genom den överklagade domen till fängelse 2 år 3 månader. Hovrätten fastställde tingsrättens dom.

Hovrätten har gjort en felaktig bedömning i fråga om Amir Mirzas skuld. Amir Mirza vidhåller i alla delar vad han tidigare anfört och gör gällande att åklagaren mot hans förnekande inte styrkt åtalet.

Särskilt om de olaga hoten (åtalspunkterna 1.3 och 1.4)

Den enda bevisning som finns till styrkande av gärningspåståendet i åtalspunkten 1.3 är en filmsekvens. Målsäganden har inte hörts i målet. Tingsrätten, vars bedömning delas av hovrätten, anför att det inte finns någonting i filmen som talar för att målsäganden uppfattat händelseförloppet som att det var fråga om ett ömsesidigt skämt.

Bevisningen till styrkande av gärningspåståendet i åtalspunkten 1.4 snarlik den bevisning som åberopats i åtalspunkten 1.3 ovan, med den stora skillnaden att målsäganden hörts i målet. Såväl Amir Mirza som målsäganden har uppgett att det var fråga om ett skämt och en planerad prank-video. Denna förklaring har lämnats tidigt i utredningen och åklagaren har inte presenterat någon som helst utredning till vederläggande av förklaringen.

Vidare saknas utredning om när ifrågavarande filmsekvenser spelats in. Ingen av de inblandade har kunnat eller ens ombetts att klarlägga det. Åklagaren har utsträckt åtalet till att gälla från Amir Mirzas femtonårsdag. Filmsekvenserna kan lika gärna ha spelats in dagen dessförinnan och följaktligen ska Amir Mirza frikännas från åtalet.

Sammantaget är vare sig åtalspunkten 1.3 eller åtalspunkten 1.4 styrkta. Det är försvarets uppfattning att det inte kan uteslutas att hoten som uttalas i

filmsekvensen inte är allvarligt menade. Det ligger i sakens natur att om man är överens om att filma ett ömsesidigt skämt så ska det inte framgå i filmsekvensen att det är fråga om just ett skämt. Det skulle förta hela syftet med att filma över huvud taget. Om målsägandena inte spelat med och framstått som rädsla under filmsekvenserna hade det inte funnits någon anledning att filma de så kallade hoten. Vidare kan det inte uteslutas att filmsekvenserna spelats in före Amir Mirzas femtonårsdag.

SKÅL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen uttalar vilka faktorer som ska beaktas vid bevisvärderingen av en filmsekvens när såväl den tilltalade som målsäganden (som båda medverkar i filmsekvensen) uppger att det som utspelar sig i filmsekvensen är ett ömsesidigt skämt. Med andra ord bör Högsta domstolen uttala vilket utrymme det finns för domstolen att tolka en filmsekvens på ett sätt som går tvärt emot den samstämmiga förklaring som lämnats av personerna som förekommer i filmen och det inte finns någon annan bevisning till stöd för åtalet. Frågan som bör besvaras är under vilka förutsättningar åklagaren uppfyller sitt beviskrav när det inte finns någon utredning till vederläggande av parternas samstämmiga uppgifter.

I de filmsekvenser åklagaren åberopat i nu aktuellt mål framgår att det skrattas. Vidare har, såvitt avser åtalspunkten 1.4, målsäganden själv berättat att det varit fråga om ett ömsesidigt skämt. Trots det har såväl tingsrätten som hovrätten landat i slutsatsen att det är fråga om ett allvarligt menat hot och dömt Amir Mirza för olaga hot, grovt brott.

Vidare bör Högsta domstolen uttala vad som ska gälla när åklagaren utsträcker tidsperioden för ett åtal till att gälla från den åtalades femtonårsdag när det saknas utredning om datum för gärningen. Med andra ord bör Högsta domstolen uttala vilken betydelse dessa osäkerhetsfaktorer får vid bevisvärderingen.

Det är också av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen närmare uttalar vilken bevisning som bör förebringas på individnivå för att åklagaren kan anses ha styrkt att var och en av flera personer som påstås ha agerat tillsammans och i samförstånd har haft rådighet över vapen.

Sammanfattningsvis är det av vikt för ledningen av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar överklagandet.

BEVISNING

Amir Mirza åberopar sina egna uppgifter, vilka kan förebringas genom uppspelning av medieupptagning från huvudförhandlingen i tingsrätten.

Vidare åberopas följande bevisning

- Artikel ur Journal of Forensic Sciences, vol 61, no 1, January 2016, "Could secondary DNA transfer falsely place someone at the scene of a crime?"; och
- Artikel ur Nature, 2015; 526: 611. "Forensic DNA evidence is not infallible".

Artiklarna åberopas till styrkande av de risker för kontamination som föreligger gällande s.k. sekundär avsättning av DNA. Allt till vederläggande av åtalspunkt 1.1.

ÖVRIGT

Kostnadsräkning bilägges.

Stockholm den 13 januari 2022

Joel Apitzsch